

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9724/2025
29.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Весне Мاستиловић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, обоје из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Тијана Црвенковић, адвокат у ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 753/24 од 05.06.2024. године, у седници одржаној дана 29.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 753/24 од 05.06.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 753/24 од 05.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 4468/23 од 08.02.2024. године, обавезан је тужени да исплати тужиоцима ББ, АА и ВВ сваком по 490.492,85 динара, те ГГ и ДД по 1.417.759,79 динара, свима са законском затезном каматом од 08.02.2024. године као дана пресуђења до исплате. Утврђено је да је тужени стекао право својине у 471/846 дела на парцели 2256/5 у површини од 282 м² која се води код РГЗ СКХ Нови Сад I, уписане у лист непокретности ... КО ..., па су тужиоци ББ, АА и ВВ као законски наследници иза покојног ЂЂ, те тужиље ГГ и ДД дужни трпети да се тужени с тим правом упишу код надлежне службе за катастар непокретности након правноснажности пресуде. Тужени је обавезан да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 596.601,68 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 753/24 од 05.06.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда, а одбијен је и као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Побијана пресуда је донета на основу утврђених чињеница да су тужиоци уписани у јавним књигама као сувласници на парцели број 2256/5 КО ..., површине 282 м², градског грађевинског земљишта, њива 2. класе, која се води код Републичког геодетског завода – Службе за катастар непокретности Нови Сад 1, у листу непокретности број ... Предметна парцела број 2256/5 КО ... налази се у Месној заједници ..., насељеном месту Нови Сад, Општина Нови Сад и према Плану генералне регулације простора за породично становање у западном делу Града Новог Сада и према Плану детаљне регулације ... у Новом Саду у целости је намењена за јавну саобраћајну површину – регулацију улице Десанке Максимовић. Предметна парцела је фактички по начину коришћења у целости јавно земљиште у површини од 282 м², односно површина јавне намене, део целине улице Десанке Максимовић која је комплетно опремљена комуналном инфраструктуром и то водном структуром (водовод и канализација електроенергетском, гасном и телекомуникационом инфраструктуром), док је саобраћајна површина изграђена од асфалтног застора. Реална тржишна вредност предметне парцеле је у износу од 240 евра по м², односно 28.146,41 динар по м², што укупно за целу парцелу износи 7.937.287,62 динара.

По оцени Врховног суда, посебна ревизија туженог у овом спору није дозвољена.

У споровима за исплату накнаде за земљиште које је без спроведеног управног поступка и поступка одређивања накнаде *de facto* одузето од његовог власника и извршено заузеће изградњом улице, постоји уједначена судска пракса по питању пасивне легитимације и висине накнаде, којој побијана пресуда није суопротстављена. У овом спору нема потребе за размотрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Наводима ревидента указује се на непотпуно утврђено чињенично стање (указује да се судови нису бавили питањем ко је предметне парцеле претворио у јавне површине) што није правно релевантан основ за изјављивање посебне ревизије из одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба је поднета 06.06.2023. године. Вредност предмета спора побијаног дела је противвредност износа од 12.089,60 еура.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност побијаног дела правноснажне пресуде не прелази цензус из одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, то је на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић